

ГЛАВА ВТОРА.

Революционното движение въ България и Христо Ботйовъ.

Продължение: — Новитѣ класи и новата революционна генерация. — Основатели и философи. — Дяконътъ. — Л. Каравеловъ и в. Свобода. — Първиятъ революционенъ комитетъ и неговитѣ статuti. — Еволюционисти и бунтовници. — Организационни и обществени идеи внесени въ революцията. — Близкитѣ разногласия. — Републиканци-социалисти и радикали-демократи. — Изгледи.

I.

Къмъ 1866—68. слѣдъ майския подвигъ на „старитѣ“, силно движение се забѣлѣзва между масата, между оанзи часть отъ народа, която се намираше изъ кръстопжтищата на новата цивилизация. Панагюрище, Карлово, Габрово и останалитѣ голѣми градове, за онова врѣме, както и обикалящитѣ ги села, не можеха повече да понесатъ терорътъ отъ една анархия, за началото на която никой нищо не помнеше, но и краятъ на която никой не можеше да види. При това, въ царуването на Абдулъ Азиса, по единъ отъ никого неугажданъ начинъ, се създадоха двѣ по-рѣшителни революционни сили, пролетариятъ и младата либерална търговско-индустриална класа, които изнесоха на плещитѣ си новата организация, подпомогната отъ старитѣ народни движения. Къмъ края на 1868—69. година се завършваше курсътъ на либералната